

[Bernhard Baunsgaard]

borg ret kan idømme et ungt menneske på 18 år, der er velanskrevet og aldrig tidligere har været i konflikt med loven, og som hidtil har været rolig og velafbalanceret, 23 timer og 1 kvarter efter, at vedkommende har gjort forsøg på bankkup, en dom, så vedkommende går i gang med at afsone en fængselsstraf, så tror jeg ikke på, at der her har været tilstrækkelig tid til at undersøge samtlige omstændigheder, der har medført, at denne unge mand pludselig er blevet forbryder. Jeg vil ikke være med til at gennemføre det konservative forslag på dette punkt. Vi skal have en rimelig hurtig afgørelse, men der skal være tid til at undersøge samtlige omstændigheder. Spørgsmålet er så, hvordan vi kan opnå den rimelig hurtige afgørelse. Der var nok grund til at gennemtænke, om vi ikke kan sikre, at der bliver flere muligheder for domsafgørelser.

Jeg skal om det sidste punkt i forslaget sige, at det har min absolutte sympati, at vi får gjort noget ved kvinders behandling, når de anmelder voldtægtssager. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge: hvad bliver det til med revisionen af lærebogen for de kommende politifolk på politiskolen med hensyn til behandling af disse sager? Retsudvalget har gennemgået sagen, og den viste efter min mening forfærdende eksempler på, hvad man lærer de unge politifolk om dette. Jeg skal meget kort referere en sag, som ikke burde kunne henføres til Danmark. En ung kvinde, der anmelder voldtægt, får af politiet stillet det sædvanlige – måske er det for meget at sige sædvanlige, men så ofte stillede – spørgsmål: »Har De nu ikke selv været ude om det?« Da hun afviser det, og man beder om en beskrivelse af forbryderen, så siger man: Ja, ham kender vi godt, han er tidligere dømt i en voldtægtssag, men vi beder Dem om endnu en gang at overveje, om De så bør opretholde anmeldelsen, for så bliver det en meget alvorlig sag for ham. Også betragtningen om, at det er nødvendigt at undersøge kvindens seksualliv, ikke den anklagedes. Tænk, om vi indførte det for tyverier, at en, der anmelder et tyveri, skal undersøges, bogstavelig talt fra han var dreng eller pige, om han eller hun har gået på æbleskud, og om han eller hun senere har begået tyverier. Det er en forkert måde at gribe disse sager an på, og det haster med den revision.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for første del af det foreliggende lovforslag, hvorefter en sigtet, der bliver pågrebet under udøvelse af en forbrydelse eller i umiddelbar tilslutning hertil, og som man har mistanke om har begået lignende forbrydelser, kan varetægtsfængsles i op til 7 dage. Vi mener, det giver politiet mulighed for opklaring og eventuel optrævelse af bander, der måske har arbejdet gennem længere tid i et bestemt område. Kristeligt folkeparti var i sidste samling medforlagsstiller til et ændringsforslag af dette indhold, da retsplejeloven blev behandlet, og vi hilser med glæde, at justitsministeren er i gang med en høring i denne sag.

Angående anden del af forslaget giver vi tilslutning til, at en sigtet kan varetægtsfængsles, når det drejer sig om grov vold eller voldtægt. Man vil derved kunne hindre, at en pårørende til offeret måske møder voldsmanden få timer efter, at voldshandlingen er blevet begået. Det kan være en uhyre chokerende oplevelse.

Vi kan ligeledes gå ind for, at der beskikkes en advokat eller en anden, der kan hjælpe offeret. Vi mener det er specielt nødvendigt i forbindelse med voldtægt, hvor kvinden – selvfølgelig vil offeret altid være en kvinde – er stærkt chokeret. Vi hilser også med glæde de positive udtalelser fra justitsministeren om dette.

Alice Hedegaard (DR):

Retsforbundets holdning til dette forslag er uændret i forhold til første gang, vi skulle tage stilling til disse spørgsmål. Vi tog afstand fra punkterne 1, 2 og 3, da disse var stillet som ændringsforslag til lovforslag nr. L 134 vedrørende retsplejeloven. Det var vores politiske ordfører, hr. Ib Christensen, der dengang havde sagen, og det kan man læse om i folketingets forhandlinger 1977-78, sp. 11012. Vi mener som sagt stadig, at det vil gøre loven for streng, forringe folks retsstilling og give hele retssystemet en dårligere sikring.

Med hensyn til punkt 4, som blev behandlet den 31. maj 1978 på grundlag af et konservativt lovforslag, er vor stilling også uændret. Vi tager afstand fra udvidet adgang til varetægtsfængsling, idet vi mener, den bestående retsplejelov giver den fornødne mulig-